

Odmev iz Afrike

Misijski list s prilogo „Klaverjev misijonski koledar“.

Izdaja: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Odmev iz Afrike

stane za vse leto
10 Din, 5 Lir, 60 am.
cts, 2'50 Šil; s prilogo

„Klaverjev koledar“ 15 Din, 7 Lir, 80 am. cts., 3'10 Šil. — Naročila in milodare, prosimo, naslavlajte na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkeva ul. 1. (Ček. št. 10.887). — Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16. — Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Blagoslov sv. Očeta. — Molite za nas. — Nositelji Kristusa. — Pokorni bo govoril o zmagah. — Pristréna zahvala. — Kjer je treba znati štiri jezike. — Poganski spiritizem in moč sv. Križa. — Pustite male k meni. — Vso zadevo sem izročil pokojni misijonski materi. — Kratka misijonska poročila. — Uslišane molitve.

Molitev za naše ljube dobrotnike.

Povrni, Gospod Jezus, vsem, ki nam zavoljo Tvojega imena kaj dobrega store, z večnim življenjem!

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Na željo objavljeno. Pridna dekleta v St. nabrale za odkup zamorčka „Anton Jožef“ Din 160.—, za kruh sv. Antona Din 10.—, za misijone Din 260.—, Fr. Lahkar za botrinski dar zamorčku na ime „Karol“ Din 100.—, Jožefa Korele za botrinski dar zamorčku na ime „Jožef“ Din 100.—. Veseli gostje na gostiji Anton Kozjak-Štefike Mayer zložili 90 Din za uboge afriške misijone.

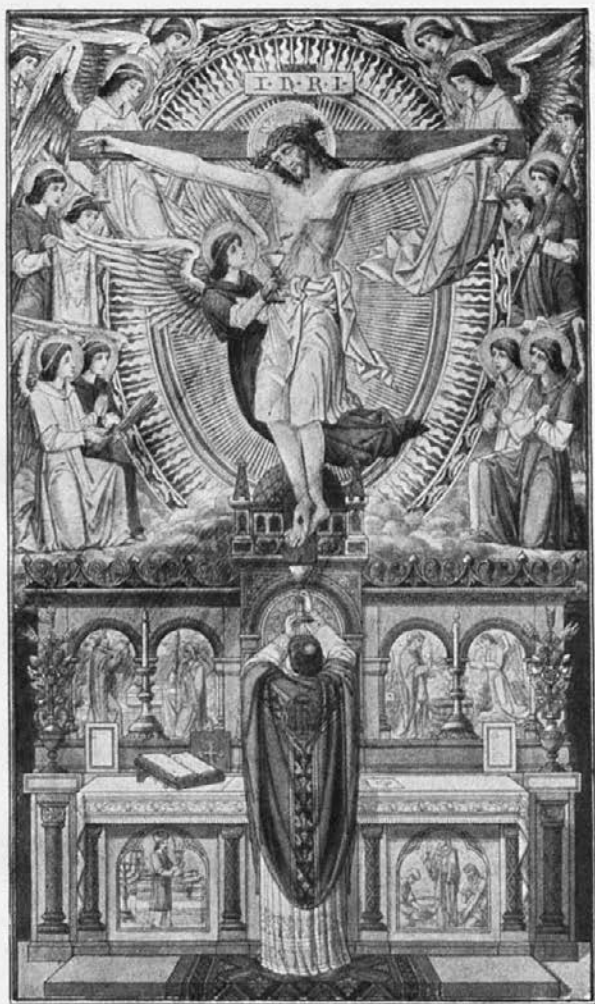

Dekletom s pravim redovnim poklicem,

ki imajo veliko ljubezen do misijonov in gorečnost za duše, toplo priporočamo čitanje knjižice „Poklic pomožne misijonarke za Afriko“. Spisala je knjižico ustanoviteljica Družbe sv. Petra Klaverja, služabnica božja Marija Terezija Ledochowska. Tu so jasno opisane žrtve, pa tudi lepota in zasluženje tega apostolskega poklica. Knjižica stane Din 4'50 in se naroča pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Spomin za umrle.

† P. Kremser, O. F. S. Namaqualandija. — Mr. Lampič, Ljubljana, — Mara Bidove, Maribor, — Herzog Marija, Št. Rupert, — Mar. Levstek, Sodražica, — Mr. Perko, Zg. Šiška, — I. Piki, Celje, — Al. Smonker, Straža, — Jerej Štern, Korte.

*Molimo te, o Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim Krížem svet odrešil.*

V sveti spomin 1900 letnice
smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Blagoslov svetega Očeta

Družbi sv. Petra Klaverja in njenim dobrotnikom.

Vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja je poslala sv. Očetu v imenu vse Družbe najponižnejše čestitke o priliki obletnice Njegovega kronanja. Njegova Svetost je odgovorila s sledečo brzojavko :

Vatikansko mesto, 18 febr. 1933.

Iskrene čestitke spoštljiva voščila Njegovo Svetost posebno razveselilo blagoslavlja z očetovsko naklonjenostjo vso družbo in nje delovanje.

Kardinal Pacelli.

„Molite za nas.“

Ta prošnja se vedno nanovo ponavlja v pismih misijonarjev; prav gotovo tolikokrat kot prošnja za denarno podporo. Sami najbolje vedo, da se v misijonu ne napreduje, ako ljubi Boga misijonskega dela ne podpira na poseben način. Božja pomoč pa se zagotovi z molitvijo.

„Kako važno je to, da drug za drugega molimo. Ko izpreobračam ljudi in v duhovnem pastirstvu sploh vedno bolj čutim, kaj premore medsebojna molitev.“ Tako piše P. Jožef Šulte, oblat Brezmadežne, ki že mnogo let misijonari v južni Afriki.

Podobno piše marianhillski misijonar P. Angerer: „Zlasti mogočna je molitev bogoljubnih in požrtvovalnih duš, ki molijo za nesrečno Afriko. Tej molitvi se imamo zahvaliti, da prinašamo v resnici luč resnice, počasi sicer a stalno, v temo in razdejanje krivoverskih sekt in tako vedno več duš pripeljemo v naročje sv. Cerkve. Te duše ne prihajajo v masah, ampak posamezno, takorekoč kapljajo, tako da imamo vtis, da so to duše z dobro voljo,

ki jih je Bog izbral iz množice blodečih in zakrknjenih in jih dozdaž krepil, da so vztrajale, čeprav je bila vsa okolica gnjila. Saj je res nadčloveško, da more kdo posamezen v tej množici sprejeti krščansko vero. Ako pa navzlic vsemu nekateri, da mnogi to store, se prav v tem kaže moč molitve. Misijonarjenje v teh industrijskih krajih je izredno težavno, tako, da bi človek izgubil pogum. Pa se misijonar okrepča že pri tej misli, da nas četa bogoljubnih duš podpira s svojo molitvijo, in nam to vlije v dušo prepričanje, da bo končna zmaga vendarle naša.“

Ali ni to v tolažbo tako mnogim misijonskim prijateljem, ki so v boljših časih radi pošiljali denarne prispevke za misijone, zdaj pa tega več ne zmorejo, ker sami trpe pomanjkanje? Ti morejo še zdaj prav izdatno pomagati misijonom — z molitvijo. Z molitvijo morejo doseči, da se bo marsikak pogan izpreobrnil in morejo izprositi milost poklica marsikakemu mladeniču ali deklici. Morejo izprositi pri Bogu, da bo nagnil dobrotnike, ki bodo mogli tudi materijelno pomagati.

Zlasti priporočamo, da hodite k sv. maši in med sv. mašo molite za misijone; saj pri sv. maši sam Sin Božji kliče k svojemu nebeškemu Očetu za nas in si takorekoč osvoji naše prošnje. Tudi sv. obhajilo darujte radi v ta namen. Veliko ceno ima molitev bolnikova, ki leži na smrtni postelji in jo Bogu daruje v zvezi s svojim trpljenjem za širjenje sv. vere. Boga je vseč tudi molitev nedolžnih otrok, ki molijo iz usmiljenja do poganov k Bogu.

Seveda na tem svetu ne moremo vselej videti sadu svoje molitve; na sodnji dan bomo pa strmeli nad tem in se tega veselili.

Zato čujte prisrčno prošnjo vseh misijonarjev na svetu:

Vsak dan molite za nas!

Naj na tem mestu opozorimo na „Križarsko vojsko molitve za Afriko“, ki jo opravlja vsako leto Družba sv. Petra Klaverja in vsi njeni prijatelji pred praznikom Varstva sv. Jožefa (3. sredo po Veliki noči*), letos od 26. apr. do 3. maja vključno). Ta pobožnost se opravlja kot devetdnevnic v čast presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce, ki se more opravljati javno ali zasebno in se

*) Sv. stolica je podelila za vsak dan v devetdnevnici odpustek 300 dni in popolni odpustek na poljubni dan v devetdnevnici pod navadnimi pogoji.

pri tem moli tista lepa „Spravna molitev k presv. Srcu Jezusovem za afriške zamorce“, more se pa moliti tudi kaka druga molitvica. To „Spravno molitev“ pošlje Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1, vsakemu brezplačno, samo da nam pošlje svoj naslov in stroške za poštnino. Najdete jo tudi natisnjeno na platnicah današnje številke.

Nositelji Kristusa.

To so naši katehisti, zakaj oni nosijo Kristusa k dušam in vodijo duše h Kristusu.

Tako lepo razlaga poklic katehistov sam škof Anneau iz Družbe Marijine montfortske, apostolski vikar v Shiri, in poroča potem zelo obširno o velikih zaslugah, ki jih imajo pri misijonih.

Sveti Oče nam je odkazal kot dušno bojno polje južno polovico Nyasalandije, ki jo nazivajo „Shire“. Ta pokrajina šteje približno 700 tisoč duš. Ko smo pred 29 leti začeli orati ledino, ni bilo tu niti enega katoličana. Danes jih je 50.000.

Da smo mogli doseči takih uspehov, smo se morali obrniti do domačinov, naj nam dajo pomočnikov. Priprava in vzgoja svečenicov je težavna in dolgotrajna; zato smo potrebovali tujo pomoč in to hitro. Vzeli smo jo kar iz sredine prebivalstva. To so bili katehisti.

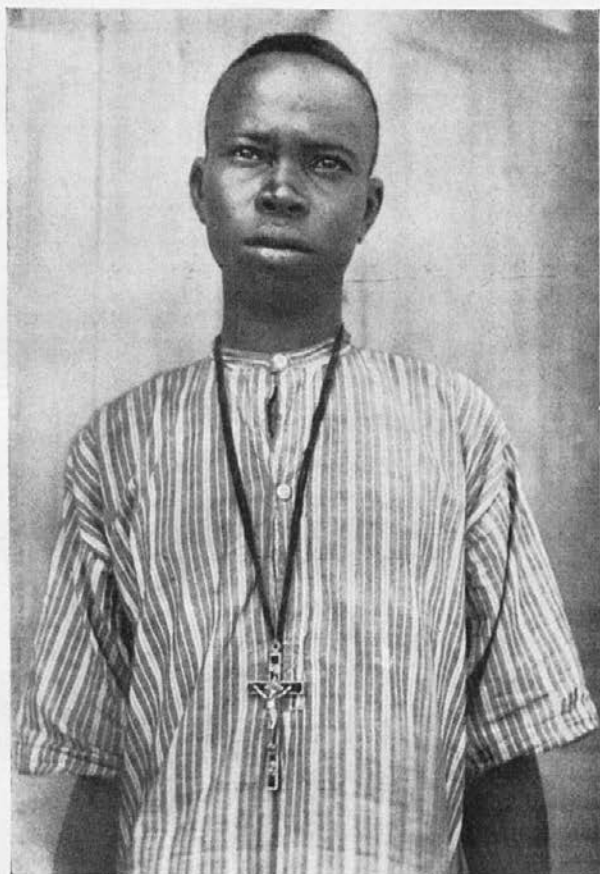
V novih naselbinah, kot je bila naša, so katehisti neobhodno potrebna pomoč in so misijonom prav dragocena opora. Oni pripravljajo misijonarju pot v nepoznane kraje. Kot domačine jih povsod rajši sprejmó nego nas. So iste krvi in uživajo pravice gostoljubja, na katere zamorci zelo držé. Znanje in lepše obnašanje, ki so si ga priučili v občevarju z misijonarji, jim daje večji ugled. Druga prednost je to, da gladko znajo jezik domačinov. Dobro poznajo šege in navade in družabne ustanove. Tem navadam se z lahkoto prilagodijo in si pridobé s tem zaupanje ljudstva.

Zamorci so do tujcev precej nezaupni. Celo misijonar jim vzbuja strah, ko pride prvič med nje. Ako pa mu je katehist pripravil pot ali ga spremlja, ga prijazneje sprejmejo in mu toliko prej zaupajo. Koliko vasi, krajev in središč se nam je odprlo vprav po katehistih.

Z dovoljenjem glavarja in njegovih svetovalcev smo bili v nekem kraju — bil je to glavni kraj glavarstva — ustanovili šolo. Glavar pa je svojo prijaznost spremenil

v nezaupanje, ker so nanj vplivali nekateri ministri. Ti so namreč z zavistjo gledali, kako smo se nastanili v tem važnem kraju. Na skrivnem je prepovedal vsem svojim podložnim, da bi smeli v našo šolo. Naš katehist je nankrat stal pred praznimi klopmi. Pa si je rekel: „Če

Črni katehist Uto Konstantin.

nas je zemlja pustila na cedilu, se bomo zvezali z nebese!“ Vzel je v roke rožni venec in ga pobožno molil. Prosil je božjo Mater, naj pripelje uboge zaslepljence k boljšemu spoznanju, da se bo zopet napolnila njegova šola. Hodil je več mesecev stalno na svoj prostor v šolo in je v pobožni molitvi prebiral jagode na svojem moleku.

Ko je molitev končal, je šel v vas ter se prijazno pogovarjal z ljudmi. Bil je prav vljuden in se je izogibal prepornih vprašanj. Njegova vera in vstrajnost sta rodila sadove. Glavar in ljudje so bili premagani po njegovi stanovitnosti, šola se je zopet napolnila. Zdaj imamo tam tudi zasilno kapelico, kamor zahaja dosti vernikov.

Navzlic zaprekam imamo 890 šol po vsem našem apostolskem vikarijatu. Hvala za to gre vnetosti in zvestobi naših katehistov. Iz teh šol je prihajalo in še prihaja večina naših krščencev. Po njih smo dobili 50.000 kristjanov in 27.982 katehumenov. Tako so katehisti zvesti sodelavci, katerih se poslužuje božja previdnost v dosego tako lepih uspehov. Pa tudi imajo priliko, ko hodijo po oddaljenih vaseh, da krstijo mnogo otrok, ki umirajo.

Tudi pri ožjem duhovnem pastirstvu so katehisti izvrstni pomočniki misijonarja. Ko misijonar ne more biti poleg, zbirajo katehisti ob nedeljah vernike v središčih in po manjših kapelah k službi božji s petjem in molitvijo. Ob pogrebu kristjanov, ki umrjejo daleč od stanovišča misijonarjevega, opravljajo službo pokopalca po posebnih obrednih predpisih.

Da si zagotovimo naraščaj teh tako koristnih sodelavcev, smo ustanovili šolo za katehiste, ki šteje 250 gojencev. Že mnogo prav dobrih katehistov je izšlo iz te šole, upamo pa, da jih bo še več. Ti so naša nada in veselje. Na njih sloni velik uspeh naših misijonov.

Zdaj imamo 725 delovnih katehistov. To so pridni delavci, ki se razumejo na svoj posel. Toda vsak delavec je vreden svojega plačila. Vsak izmed teh nas stane letno 450 lir. To ni mnogo, ako upoštevamo njih in njihovih družin potrebe; toda za našo blagajno je to precejšnje breme. Ta vsota, dasi majhna sama na sebi, znese skupaj 32.625 lir. In to je mnogo.

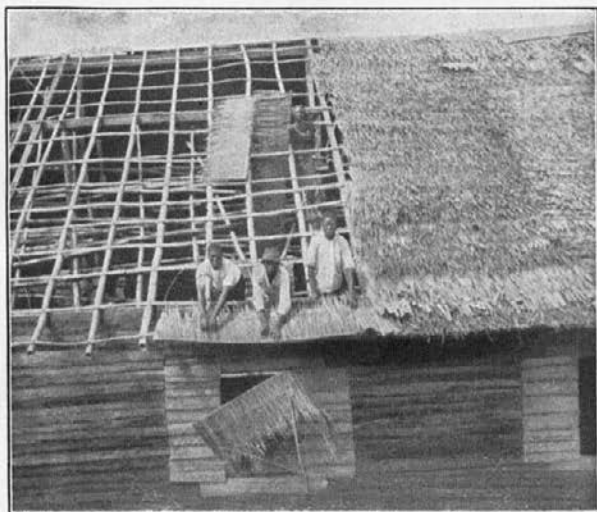
Za naše katehiste se obračam do vseh usmiljenih duš s prisrčno prošnjo, da nam pomorejo, da bomo mogli še naprej delati v tem okviru in si ohraniti to izbrano četo v boju zoper sovražnike duš ter da bomo še okrepiili njih vrste. Velik del njihovih zaslug bo plačilo velikodušnim dobrotnikom, ki nam bodo dali sredstev za njih vzdrževanje.

„Pokorni bo govoril o zmagah.“

V mestu L. smo sezidali hišo za učitelja. Priprosta hiša je to. Jaz in brat stavbenik sva jo zidala lastnoročno. Toda, komaj je hiša stala, že se je podrla. „Ceneno meso je le za pse“, pravi neki star pregovor. Ali pa, še boljši bo naslednji pregovor: „Kakšen mojster, tako delo“. Brat je sicer dober zidar, toda jaz nisem strokovnjak v tej stvari; ker dozdej sem bil samo profesor zgodovine in zemljepisja, to pa še ni zadosti za zidavo nove šole v Afriki.

Misijonar postavlja zasilno misijonsko cerkvico.

Hiša je stala le 26 funtov šterlingov. Zdaj jo bo treba prezidati. Vendar navzlic temu so moji predstojniki prepričani, da imam gotove sposobnosti za zidanje, in so mi zapovedali, da moram v vasi zidati novo kapelico, ki bo šola obenem. Moj Bog, kako naj to izvršim? Brata stavbenika so poslali na nek drug kraj, da tam sezida hišo za sestre, in tako bom sam vrhovni mojster in mehanik.

Toda „pokorni bo govoril o zmagah“ pravi sv. pismo, jaz pa dostavim kar naravnost, da s pomočjo Družbe sv. Petra Klaverja.

P. Ks., misijonar družbe Jezusove, Rodezija.

Prisrčna zahvala.

Pismo msgr. Demont-a, duhovnika Srea Jezusovega, apostolskega prefekta v Gariep-u.

Naj Vam izrazim svojo najprisrčnejšo zahvalo za za-
boj, ki ste ga poslali prejšnji teden. Vsa darila so bila
zelo dobrodošla, zlasti hlačke za dečke, ker so dečki do-
sedaj pri takih pošiljativah še najmanj dobili. Priporočam
Vam v tem oziru nas misijon še za naprej. Je namreč
neka posebnost, da imamo pri nas razmeroma več dečkov
v misijonskih šolah in zavodih kot pa drugod. Moramo
oblačiti velike in male, zato smo zlasti veseli oblek za
dečke. Ne morem se Vam dosti zahvaliti za oba šivalna
stroja. Po takih strojih vedno izprašujejo na postajah, ker
naše sestre mnogo šivajo za zamorce in tudi svoje učenke
šivati uče.

Bog blagoslavlja naša podjetja. Državni nadzornik
je zadnjič nadzoroval naše šole in so se naši učenci odre-
zali bolje kot smo mogli pričakovati. Tudi upam, da bosta
obe naši bolnišnici v Heršel-u in Aliwal-u North uradno
priznani kot učna središča za bolniške strežnice. Mislite
na to, da bi utegnili kje v Evropi v kaki bolnišnici oddati
kako operacijsko mizo, ki bi jo mi zelo potrebovali, tam
bi si pa mogli nabaviti drugo boljšo. Seveda bi morala
tudi ta miza biti dobra; saj sem pravkar rekel, da bodo
od nas mnogo zahtevali, ako hočemo, da se naše bolni-
šnice uradno priznajo.

Bog blagoslovi Vas, Vaše delo, Vaše sotrudnice, vse
Vaše dobrotnike in dobrotnice, ki so tudi naši dobrotniki.
Naj jim podeli večnih dobrot.

Kjer je treba znati štiri jezike.

Južna Afrika z mešanim prebivalstvom je cela zmes
raznih jezikov. Večkrat se na malem prostoru govori več
jezikov, ki jih moraš bolj ali manj razumeti, ako hočeš
dobro vršiti svoj poklic. To je tudi velika težava pri mi-
sijonskem delovanju. O tem piše msgr. Demont, apostol-
ski prefekt v Gariep-u:

„V prefekturi moramo znati govoriti štiri jezike:
angleško, afrikansko, sesuto in ksosa. Je sicer še nekaj
drugih narečij, ki so pa zelo podobne sesutu ali ksosi.
Prav pogosto slišiš pri kakem slovesnem shodu, ko ti
govore ljudje vse štiri jezike. Misijonarju ni mogoče, da

bi enega teh jezikov postavil za občevalni jezik, ker vsak rod se krčevito drži svojega. Čeprav Basuti razumejo ksoso-jezik, Ksosi pa sesuto, vendar izgovarjati znajo samo besede, ki značijo navadne predmete; njih lastni jezik je pa tudi preveč priprost, da bi jih mogel misijonar naučiti razumevanja verskih resnic v njih narečju. Ko sem otvoril v okolici Heršela misijon sv. Terezije, sem izprva Basute in Ksose poučeval v jeziku ksosa. Imel sem zelo pridnega in rednega katehuma po imenu Leizo, ki je bil Basut. Dolgo sem se trudil, da bi mu v trdo

Zamorske žene - Lydenburg.

butico ubil prave pojme o Bogu. Ko sem nekoč svojega Leizo vprašal neko čisto priprosto stvar iz katekizma, mi je odgovoril tako, da sem videl, da prav nič ne razume. Ves potrpt sem mu rekel, kakor nekoč Kristus Filipu: „Leizo, tako dolgo te že poučujem, pa še tega ne veš.“

Je odgovoril: „Zato ne, oče, ker si mi vse to povedal v jeziku ksosa.“

„Toda Leizo, saj vendar razumeš ta jezik in se v tem jeziku ves dan pogovarjaš s svojimi sosedi.“

„Seveda ako me moj sosed vpraša, če sem že nanosil vode, ali če mu posodim svoje vole: potem seveda to razumem po jeziku ksosa. Ako pa ti govoriš o Bogu in o onem svetu, tedaj tvojih besed nič ne slišim (razumem).“

V resnici: med seboj se razumejo le o navadnih stvareh vsakdanjega življenja: o hiši, hlevu, polju: za

nadnaravne pojme jim ta jezik odpove. Od tega dne dalje sem poučeval Bazute in Sesute le s pomočjo tolmača. Kdor jih hoče vzgojiti v prave kristjane, jih mora poučevati v njih lastnem jeziku. Ne preostane misijonarju drugega, ko da se nauči vseh posameznih jezikov. Toda razume se, da to danes ni več tako lahko kot je bilo na prve Binkošti.

Poganski spiritizem in moč sv. križa.

Po poročilu nekega misijona ob Zlatem obrežju.

Spiritizem je z malikovalstvom zamorcev v tesni zvezi, da, on tvori enega njegovih glavnih delov. Poganski zamorec Zlatega obrežja veruje na življenje po smrti, seveda po svoje. Trdno je prepričan, da se onkraj groba nadaljuje to življenje prav v tistih razmerah, kot je živel še na zemlji. Kralj bo tudi ondi vladar, suženj ostane suženj, gospod bo gospod itd. Ako je kdo tukaj v življenju veliko grešil, storil kak zločin ali podobno, se mora po smrti za to pokoriti. Njegova duša je obsojena, bivati v kaki živali in po velikosti krivde mora iti še v drugo, dokler ni zadostila za svojo krivdo. Pogani so mnenja, da gre taka duša najprej v opico. Ako je ta poginila, umrje tudi duša. Če je s tem zadostila za krivdo, je duša sedaj prosta, rešena. Ako pa se ima še za kaj pokoriti, mora v kako drugo žival, n. pr. v kozo ali mravljo itd., dokler ni zadoščeno pravici.

Spiritizem se peča s zarotovanjem duš umrlih vprašajoč jih bodisi za svet ali želeč izvedeti, kako jim gre na drugem svetu in podobno. Tudi tukaj mora biti malikovalski duhovnik za posredovalca. Poišče si poljubno osebo, s katero dela svoje poskuse; takoimenovani medij, po katerem nato duh govori. Takoj ko stopi spiritistični medij v stanje zamaknjenosti, postane nemiren, nato vedno bolj razburjen; nazadnje plane kvišku in pleše kot divji, valja se po tleh, skratka, obnaša se kot obseden. Nato ga malikovalski duhovnik izprašuje in odgovori medija veljajo zamorcem kot navdihnjenja duha, ki so ga klicali; duh govori po mediju.

Nekoč se je pri takem zarotovanju prav posebno pokazala moč sv. križa. Za medija bi morala čarovniku služiti neka že krščena deklica. Sprva se je branila, končno pa se vendar udala želji in prošnjam svoje rodbine. Čarovnik začne svoja zarotovanja, toda brez uspeha —

medij je molčal. Zborovalci si niso znali pomagati. Pošljejo torej po drugega malikovalskega duhovnika; tudi ta poskusi svojo umetnost, a zaman. Duh ni hotel govoriti. Tedaj privedejo neko staro čarovnico, ki je slovela daleč okrog radi svojih peklenskih umetnosti. Pa tudi ta ni ničesar dosegla; naposled zakliče nekdo izmed množice: „Deklica nosi neko drugo čarovnijo okrog vratu (bil je majhen križec); morda ta brani duhu govoriti. Vzemite ji tega malika!“ Toda starka tega ni hotela storiti. „Ta malik je mogočnejši kot moj“, jim odvrne. „Ko bi se ga dotaknila, bi morala morda precej umreti. Deklica naj ga sama odstrani.“ Nesrečnica se res da pregovoriti in vrže križec od sebe. Zopet pričnejo z zarotovanjem in glejte: v malo minutah je bila dekllica kot besna ter gladko odgovarjala na vsa vprašanja.

Kako jasno se je pač v tem slučaju pokazala moč sv. križa. Glas o tem dogodku je šel po vsej deželi in dobromisleči so dejali: „Ako vsi naši maliki niso mogli nič proti enemu, tudi ne morejo biti nič prida.“ Mnogo se jih je nato dalo vpisati med katehumene in krstiti.

„Veselo Alelujo“ želimo vsem milim dobrotnikom !

„Pustite male k meni!“

Apostolski vikarijat Tananariva.

Pismo P. Royan-a iz D. J.

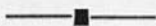
Prav zdaj sem v velikih težavah; toda prepričan sem, da mi boste Vi po možnosti pomagali iz ljubezni do Jezusa in do stotin duš mladih dečkov, ki so njemu tako ljube. —

V Tamatave ima katoliški misijon 5 šol: dve za dečke, tri za deklice. Od obeh deških šol je ena za bele, druga za domačine. To moramo prezidati. To je neob-

hodno potrebno. Šola je bila 1927 po tistem groznem viharju le za silo popravljena tako da ne more več dolgo vzdržati; zdajdaj se bo se sesula in bi znalo to biti za koga življensko nevarno. Pa je postala tudi premajhna; morala bi imeti prostora za 330 učencev, pa je že pri 200 natlačena. Pa tudi stoji na neprimernem kraju, ker je nad 2 km oddaljena od središča mesta, kjer prebivajo domačini. To pa je vzrok, da otroci le neredno hodijo v šolo. Ako bi mogli sezidati veliko novo šolo v bližini cerkve N. Lj. Gospe Lurške, sem prepričan da bi v par tednih poskočilo število otrok od 380 na 600. Potem bi mogli vsako leto sprejeti 100 otrok več, jih vzgojiti za vero Kristusovo in krstiti. Ti dečki bi potem, ko bi odrasli, bili dobri družinski očetje, redovni bratje, ali duhovniki in bi imeli velik vpliv pri izpreobračanju Madagaskarja.

Seveda bo zidava mnogo stala. Potrebujemo nad 300 tisoč franc. frankov. Moj načrt je naš apostolski vikar škof Fourcadier z veseljem odobril, toda denarja nima, ker je zidanje velikega seminarja v Ambatoroka (Tananariva) izpraznilo njegovo blagajno.

Zato sem prisiljen, da prosim za pomoč. Hvaležen bom za vsak dar.

„Vso zadevo sem izročila naši blagopokojni misijonski materi.“

„Njej bodi priporočena tudi ta nova zadeva.“

Iz pisma sestre Ivane Terezije Salzman, oblatinje sv. Frančiška Saleškega v južno-zahodni Afriki:

Zaboj, ki je dospel lani od Vaše Družbe na parniku „Rosandra“, kateri parnik je ob obali Walwiehs nasedel, je bi rešen. Naznanili so mi, da moremo zaboj dobiti za doplačilo dveh funtov šterlingov. Ker nisem imela toliko denarja, sem vso zadevo priporočila blagopokojni misijonski materi Mariji Tereziji Ledóchowski. In res, nedavno sem prejela pismo iz pristanišča Luderitz, kjer mi agent poroča, da bo prišel zaboj na dražbo in da je še čas, da ga dobimo. Ni bilo več časa za odgovor; zato sem se zopet priporočila blagopokojni priprošnjici, naj ona stori, da zaboj dobimo. Kmalu po tistem je dospel zaboj k nam brez vsakih stroškov; niti pare ni bilo treba plačati. Koliko je plačal preč. gospod P. Grünbek v pristanišču Luderitz, ne vem, kajti on je bil zaboj zdražil in ga nam poslal.

O kako smo hvaležni dobrotnikom za vse, kar je bilo v zaboju. Vse je dospelo nepoškodovano. Tisočkrat Bog plačaj vsem, ki so kaj pripomogli k darilom; srečne so storili nas, ubogim bolnikom pa so preskrbeli mnogo olajšanja. Zadnje čase prihaja toliko bolnikov, da ves dan skoro ne delamo drugega, ko da razdeljujemo zdravila. Zdaj razsaja po vsej okolici nalezljiva bolezen, neke vrste influenza. Ni je hiše ali koč, kjer bi ne ležalo dvojce ali troje bolnikov. Povrh so ti reveži še tako nesrečni, da nimajo kaj jesti in obleči. Zaslužka ni, mraz pa je bil to zimo hujši kot kedaj. O revščina in pomanjkanje! O tem bi se dalo mnogo napisati. V Špringboku je mnogo domačinov onemoglo vsled lakote. Vsi rudniki v O'keep, Nabaveep in Concordia so zaprti, tako da je tisoče ljudi brez kruha, misijon pa nima denarja, da bi pomagali kakor bi radi.

Naš prečastiti gospod škof bi rad kupil nekaj zemljišča pri Renosterkop-u, da bi tam ustanovil nov misijon. Kdo bi maral pomagati, da bi se kupilo zemljišče? Ta misijon bi bil neobhodno potreben. Iz Keimoesa je do tam 85 km, od Pofadder-ja pa, kjer je naša najbližja postaja, 100 km. Ponudili so nam 20 oralov, oral po 50 funtov; potem pa nadaljnjih 36 oralov ledine po $\frac{1}{2}$ funta oral. Skupaj bi bilo kakih 500 oralov naprodaj. O ko bi mogli vse to kupiti! Ves vikarijat bi potem živel od tega. Zdaj je to še puščava, toda reka Oranje bi ves kraj izpremenila v paradiž. Ali bi Vam bilo mogoče pomagati našemu dobremu gospodu škofu? Iz neznanske zadrege bi nam s tem pomagali, premnogim brezposelnim bi preskrbeli zaslužka. V okolici tega prostora živi približno tisoč poganov in do 300 krščenih kristjanov, ki jih sedaj duhovnik ob priliki obiskuje. Tudi šolo bi vpeljali. Renosterkop je izprva imel prav toliko prebivalcev kot jih ima danes Keimoes.

Naj bi nam blagopokojna grofica Ledóchowska prišla na pomoč, da dobimo potrebnega kapitala. Ne smemo zamuditi ugodne prilike, ker sicer bodo zemljo kupili protestantje in bodo vse duše, ki sedaj kažejo toliko dobre volje za katoliško stvar za vedno izgubljene. Novi misijon bi posvetili sv. Jožefu in pokojna mati Marija Terezija bo dovršila to delo, da se bo širila v tej puščavi čast božja in njegova sv. Cerkev.

Kratka misijonska poročila.

Msgr. Rogan, misijonar v Mill-Hill-u, apost. prefektura Buea: Ko imam nekaj ur na razpolago, naj Vam povem, kako sem Vam iz srca hvaležen za Vaš velikodušni dar. Ali je na svetu res še kaj denarja? Že sem bil skoro pozabil, kako se zapiše besedica „denar“. Mislim sem že par svojih zadnjih novcev poslati v muzej kot zadnji preostanek nekdanjih srečnih in bogatih časov. Kako slabe posledice ima za misijone katastrofalna svetovna gospodarska kriza! Toda misijonar je vse življenje vajen, da dela in zida za „ničem“ in to celo v sicer dobrih časih, da sedaj ne more nič drugega reči, nego: „Sedem suhih let je postalo še bolj suhih.“

Msgr. Dumont, D. J. Lemfu: Lepa pošiljka formularjev za katehiste je dospela semkaj na božični večer ob 8. Kako mi je bilo ustrezno, da sem jih mogel drugo jutro porazdeliti med katehiste. Bili so zelo veseli in so rekli: „Pater, v resnici smo jih težko čakali.“ Na podlagi teh formularjev bodo lahko nadzorovali kristjane, kako se ob nedeljah udeležujejo službe božje. Upamo, da bo nedeljska udeležba, ki je zadnje čase nekoliko popustila, s tem zopet prišla v prejšnji stan. Bodite prepričani, da bo ta Vaša pomoč delovala res apostolsko. Vsako nedeljo bo v 300 vaseh iz 14.000 grl donela hvala Stvarniku in bodo krivoverci videli gorečnost naših kristjanov in katehumnov ter začeli spoznavati pravo vero. K temu bodo mnogo pri-

pomogli formularji, ki ste jih Vi natisnili in nam poslali. Zato se Vam zahvaljujem v imenu vseh, v imenu duhovnikov in v imenu betlehemskega Deteta.

P. Vogel, misijonar v Marianhill-u, Umfafa: V tej prefekturi so protestanti daleč pred nami, deloma za celih 100 let. Vendar imamo tudi mi toliko dela, da ne vemo kam ž njim in da se ne moremo nič pritožiti. Hvala Bogu, da ima naša marijanhillska kongregacija v Evropi prav lep naraščaj. Ne manjka nam ljudi, pač pa denarja.

Transkai je prav lepa dežela, ki ima mnogo in dobrih prebivalcev, tako, da mi tudi kot Švicarju ni nikdar dolgčas in si ne želim nič več domov, niti na obisk. Naše delo rodi sadove; čeprav ne tako očitnih, pa vendar razveseljivih. V stari marianhilski pokrajini, kjer so zdaj velike krščanske pokrajine, ki štejejo tisoče katoličanov, tudi ni šlo iz početka tako gladko, morebiti še mnogo bolj počasi, kot nam sedaj tu gre.

Seveda bi bili mi morali začeti pred 30 ali še bolje, pred 50 leti s temi izkušnjami in temi ljudmi kot jih sedaj imamo: potem bi bila Transkai že čisto katoliška. Pa tudi sedaj moremo še mnogo storiti zlasti s postrežbo bolnikov in podobnimi dobrimi deli. Splošno lahko rečem, da z ljudmi in sredstvi polagoma a stalno napredujemo in vsako leto pridobimo v prefekturi kako novo postojanko.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

Pošiljam javno zahvalo Mariji Tereziji Ledochowski za ozdravljenje moje hčerke po hudi bolezni in prilagam obljubljeni dar za misijone.

Marija Godnić, Vr.

V bolezní moje žene sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in obljubil javno zahvalo. Čez nekaj dni je bolezen ponehala brez posebnih posledic. Tudi meni je s svojo priprošnjo pomagala; za obe milosti se ji tempotom najlepše zahvaljujem in še nadalje priporočam.

Lovro Mohorč.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za ozdravljenje hude bolezní in pošiljam misijonski dar.

Š. M. Vič-Glince.

Priporočala sem se Mariji Tereziji Ledochowski v bolezní, nakar se mi je precej zboljšalo. Zahvaljujem se ji ter obenem priporočam dve osebi, da bi se spreobrnili in v neki drugi zelo važni zadevi.

E. S., Maribor.

V neki zelo važni zadevi sem se priporočal služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in bil uslišan. Javno se ji zahvaljujem in pošiljam misijonski dar.

J. V., Kranj.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za dobljeno pomoč.

S. F., Dolni Leskovec.

Javno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledochowski za zdravje pri živini.

R. R., Drešinja vas.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski, ker je bila moja prošnja resnično uslišana.

J. J., Raka.

Hvala in čast presv. Srcu Jezusovemu, ki je na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledochowske zares očitvidno pomagalo duhovniku, ki se ga je lotila jetika. Blaga mamica ni osramotila našega zaupanja, ko smo se priporočili Družbi sv. Petra Klaverja, naj zadevo izroči njeni blagopokojni ustanoviteljici. Dotični g. duhovnik je izven nevarnosti in more po precej dolgem odmoru zopet vršiti svoje poklicne dolžnosti. Zahvala naj se objavi.

A. K., Štajersko.

Velike težave sem imela radi službe, pa sem čitala v „Zamorčku“ kako rada pomaga Marija Terezija Ledochowska. Priporočila sem se ji v svoji potrebi in bila že čez par dni uslišana. Prisrčno se ji zahvaljujem in se še nadalje priporočam.

Ana R., Slivnica.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem bila že mnogokrat uslišana. Zelo rada pomaga. Iskreno se ji zahvaljujem in prosim objave v „Odmevu“. Priporočam se ji še za ljubo zdravje moža in v drugih zadevah.

F. M., Francija.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo in se ji priporočam še za zdravje. Pošiljam obljubljen dar.

F. M., Trbovlje.

Večkrat sem bil že uslišan na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije in se ji iskreno zahvaljujem.

J. V., Kanada.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje. Pošiljam obljubljen dar in se ji priporočam še v bodoče.

S. P., Presika.

V težki bolezní sem začela opravljati devetdnevnicó k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in sem bila tako nenadno hitro ušlišana. Iskreno se ji zahvaljujem in prosim javne objave.

F. S., Griže.

Zahvaljujem se grofici Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in ljubo zdravje.

M. Ž., Vodice.

Poslana vsota je obljubljen dar za zamorčke, ker mi je služabnica božja Marija Terezija tako čudežno pomagala v važni gospodarski zadevi. Vsi stiskani, obrnite se k njej in darujte kaj za ubogo Afriko njej v čast. Bode pomagala! Fr. K., Sv. Križ.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

H. P., Glince.

Zahvaljujem se služabnici božji za ozdravljenje noge, kakor sem se ji priporočila.

U. S., Kropa.

Velikokrat smo bili že uslišani na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske, za kar se ji iskreno zahvaljujemo in pošiljamo skromen misijonski dar. Družina K., Maribor.

Priporočila sem se služabnici božji v neki zadevi in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvaljujem.

U. S., Dolga gora.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

Z. Z., Novo mesto.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v važni zadevi.

F. Z., Sv. Jurij.

V veliki zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Iskreno se ji zahvaljujem.

M. U., Sv. Marjeta.

Javno se zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo.

M. K., Sv. Jernej.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za srečno ozdravljenje in pošiljam za odkup zamorčka na ime „Marija“. I. B., Leskovec.

Vsem, ki trpijo duševne in telesne stiske: naj se z zaupanjem in trdno vero obrnejo na služabnico božjo Marijo Terezijo Ledochowsko in dobili bodo pomoč od nje. Tudi jaz sem se v največji stiski z devetdnevnicco zatekel k njej. Več devetdnevnic sem opravil, pa sem bil res uslišan, za kar se ji tu iz globine srca prav lepo zahvalim in prosim objave. V zahvalo pošiljam misijonski dar.

Al. B., D-ško.

Prisrčna zahvala presv. Srcu Jezusovemu, M. B. vedne pomoči, sv. Jožefu in služabnici božji M. T. Ledochowski, da se mi je na njih priprošnjo zdravje zboljšalo toliko, da morem opravljati najnujnejše posle svoje službe. Objavljam to obljubljeno zahvalo in prilagam obljubljeni dar.

F. S. W., Kranj.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: G. P. Cerknica; M. P. Sv. Lenart; B. I. Podmelec, za neko posebno milost v družini; F. Z. Ljubljana, v neki posebni zadevi in obljublja dar, če bo uslišana; A. T. Pristava, v hudi bolezni; J. L. Višnje, slepo hčerko; F. M. K. v dveh važnih zadevah; M. T. Pristava, za dobro službo; K. J. Dvorje, za ljubo zdravje; A. Š. Berkovec, za ljubo zdravje in za uslišanje v dveh drugih zadevah; G. Ž. Gradišče, v neki eksistenčno važni zadevi; M. Ž. Gradišče, za srečo in zdravje pri živini.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Predstavniki in odgovorni uredniki: prof. Fr. Sal. Watzl, Kranj.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce.

Zložil † Zambesi-misijonar O. Menyhardt. S. J

O mili Jezus, Odrešenik vsega človeštva, poglej milostno na uboge afriške zamorce, ki živijo v največji revii in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k tebi in te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili tvojo češčenja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki te ljubijo, zahvaljujemo te za vse neskončne dobrote, ki si jih dodelil nam in tudi tem narodom. Navdani z željo, da bi zadostili tvojemu presvetemu Srcu, te ponižno prosimo, odpusti jim nevero! Objokujemo vse grehe, s katerimi so ti narodi tvoje božje veličanstvo razžalili. Kot povračilo in v spravo ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Sree, ki je radi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zasluženja in zadostila tvoje presvete Matere Device Marije in njenega ženina sv. Jožefa, vseh angelov in svetnikov, kakor tudi vse katoliške Cerkve.

O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom. Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni senci. Amen.

Sv. Jožef zgled in varuh vseh častilcev presv. Srca, in sv. Peter Klaver, patron zamorskih misijonov, prosita za nas in za uboge afriške narode! Amen.

Sv. Apostolska Stolica je dovolila za vsako devetdnevnicu katera se kadarkoli v letu očitno ali zasebno opravlja v čast presvetega Srca Jezusovega, te-le sv. odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnic.
2. Popoln odpustek med devetdnevnicu ali v teku naslednjih osem dni. (Pogoji navadni: spoved, sv. obhajilo, molitev po namenu sv. Očeta.)

Priloge v molitev.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Pomočnici, brezmadežni Devici Lurški, sv. Jožetu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Tereziki Deteta Jezusa, služabnici božji Mar. Ter. Ledochowski in drugim patronom: N. N. Dol, K. Babič, N. N., L. T. za zdravje, M. N. Središče, I. K. sv. Rupert, za zdravje od dolgotrajne bolezni in vdanost v voljo božjo, L. G. Šk. L. v neki težki zadevi.

Zahvale.

Sv. Mali Tereziji in Mar. Ter. Ledochowsky za srečno rešitev iz velike stiske, Roza B. — Sv. Antonu, in Mar. Ter. Ledochowski za izboljšanje zdravja, M. V. — Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu za dobljeno pomoč, P. M. Lajše. — Sv. Petru Klaverju in Mar. Ledochowski za uslišano prošnjo, Z. P. Ljubljana. — Sv. Antonu in Mariji Ter. Ledoch. za uslišanje v neki važni zadevi, E. G. Podlomek. — Mali Tereziki in Mariji Ter. Ledochowski za uslišano pomoč, J. T. Č., Mala vas.

? Kaj je ? „Zamorček“ ?

Misijonski list za mladino.

Kot na polju misijonskega slovstva zelo poceni, letno samo 7 Din, ter zasluži zato največje razširjenje. Pri skupni naročbi 10 izvodov ali več, samo po 6.— Din.

Veselje otrok.

Vsled svojih zanimivih povesti, pesmic, lepih slik in ugank je pri otrocih splošno priljubljen.

Tolažba starišev.

Ker nudi učitelju koristno in obenem zabavno berilo, ki odvraca otroke od slabe družčine.

Sotrudnik učiteljev.

V svojih poročilih razširja znanje o tujih deželah, ljudstvih in šegah, o živalstvu in rastlinstvu, ter tako pomaga otrokom bistriti njih razum.

Zbirka zgledov za katehete.

Vedno poroča o novih zgledih iz lastnih skušenj misijonarjev o verski zvestobi, duševni moči, požrtvovalnosti itd. iz življenja zamorčkov.

Zato naj bi oveselili otroke:

Starši, s tem, da vsaj za poskušnjo eno leto naročijo mesečnik „Zamorček“.

Učitelji, s tem, da opozorijo svoje učence na mesečnik „Zamorček“.

Kateheti, s tem, da povzamejo lepe zgleds za otroke ter obenem širijo in priporočajo mesečnik „Zamorček“.

Naroča se pri
Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani
Metelkova ulica 1.